

El dia en què tot va canviar

"Vam compartir un tros d'història que quedarà en la nostra memòria com un dels dies que marcarà la Catalunya del segle XXI. Que ho tinguen clar, l'u d'octubre de 2017 no l'oblidarem mai."



Agents de l'ARS de la Guàrdia Civil durant les càrregues de l'1 d'octubre a la Ràpita | Sofia Cabanes

L'u d'octubre no l'oblidarem mai, quedarà marcat en foc a la nostra memòria, com un record que et fa mal, que t'evoca ràbia i tristor. Aquell dia vam veure imatges que tota una generació mai pensava que veuria, sí, havíem vist a la policia carregar contra aficionats del Barça o desallotjant amb força bruta la Plaça Catalunya durant el 15M, però les imatges de l'1-O superen l'imaginable perquè a més es multipliquen per centenars i es repartixen per tota la geografia catalana. Per un dia vam tenir la sensació que havien tornat aquells "grisos", que natros mai havíem vist.

Totes les imatges que es van produir aquell dia a Catalunya les tenim ben marcades, però ho sento, les que em van fer més mal són les que es van viure a la Ràpita, on molts compartim molt més que un veïnatge, hi tenim amics, coneguts i família. Encara recordo el moment quan algú em va dir que la Policia estava carregant al Pavelló Firal rapitenc, no m'ho podia creure, eren poc més de les 9 del matí i a Amposta acabàvem d'obrir el Pavelló Firal, tot eren nervis plens d'il·lusió, ho estàvem aconseguint, burlar a tot un estat amb tot el seu poder, hi havia urnes i paperetes a disposició del poble perquè votés.

Però en aquell moment una imatge se'm va clavar, era un amic rapitenc amb sang al cap, allò anava en serio, ens estaven pegant. Després del primer moment de shock, la por va recórrer el nostre cos "ara vindran a per natros" em va comentar algú. I era el que tots pensàvem. Encara ningú sap del cert perquè no van acabar venint però durant tot el dia hi va haver aquell ambient tens, l'expectació d'un avís que ens diria que ja estaven aquí. La por i la tensió se'ns menjava però tot això no va evitar que el dia es convertís en una festa, amb les xaranges, la solidaritat entre tots.

D'aquell dia em quedo en moltes imatges, una és que vam ser realment un sol poble, tots junts, sense importar-nos qui era el teu costat, què votava o si era de dretes, d'esquerres o anarquista, també aquelles mirades còmplices de "compta amb mi", "estem aquí junts", uns gestos ens van unir en un dia que recordarem la resta de la nostra vida. L'altra va ser veure com cada vot era un premi, la gent es fotografiava, s'immortalitzava el moment, així com cada persona gran que arribava, desafiant la por i les porres, s'emportava una sonora ovació entre llàgrimes dels seus familiars.

Vam compartir un tros d'història que quedarà en la nostra memòria com un dels dies que marcarà la Catalunya del segle XXI. Que ho tinguen clar, l'u d'octubre de 2017 no l'oblidarem mai.